

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6ECdo/2/2017
Identifikačné číslo spisu:	7210204180
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7210204180.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, proti povinnej R. M., naposledy trvale bytom v N., G. XXX/X, o vymoženie 1.153,29 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 49Er/612/2010, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. júna 2013 sp. zn. 13NcC/29/2013, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e.
Oprávnenej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 28. júna 2013 sp. zn. 13NcC/29/2013 nevyhlásil JUDr. Pavla Biroša z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

2. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu povinná podala dňa 2. augusta 2013 dovolanie. Rozhodnutie krajského súdu považovala za nesprávne, pretože v inej veci, kde vystupuje ako žalobkyňa, bol aj tento sudca vylúčený a vec prikázaná Okresnému súde Košice I. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti (funkčnej príslušnosti) bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb. - ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“) rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového

poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

4. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) predovšetkým skúmal, či opravný prostriedok podaný povinnou smeruje proti rozhodnutiu, ktoré bolo možné týmto opravným prostriedkom napadnúť.

5. Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťal.

6. Predpokladom postupu podľa citovaného zákonného ustanovenia bola existencia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté v inštančnom konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, v rámci prípustných riadnych opravných prostriedkov. O vylúčení sudcu z konania a rozhodovania veci na príslušnom súde rozhodoval senát nadriadeného súdu alebo senát toho istého súdu, ak išlo o sudcov Najvyššieho súdu, pričom táto príslušnosť, t. j. určenie, ktorý súd je nadriadený súd, nevyplývala z inštančného postupu, ale z organizačných vzťahov vo vnútri sústavy súdov. O vylúčení alebo nevylúčení sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci nerozhodoval krajský súd v inštančnom postupe, ale ako nadriadený súd. Takéto jeho rozhodnutie teda nebolo rozhodnutím odvolacieho súdu. Dovolanie proti nemu bolo preto vylúčené a Občiansky súdny poriadok ani neupravoval funkčnú príslušnosť najvyššieho súdu na jeho prejednanie.

7. Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak do právomoci súdu patrí, predstavovala neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd preto v podobných prípadoch konania zastavoval podľa § 103 a § 104 ods. 1 O. s. p.

8. Povinná podaným dovolaním zamýšľala vyvolať účinok spočívajúci v uskutočnení dovolacieho prieskumu rozhodnutia, ktorým krajský súd rozhodol o nevylúčení sudcu z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Na preskúmanie takéhoto rozhodnutia v súvislosti s už uvedeným nemal najvyšší súd funkčnú príslušnosť. Povinnou zamýšľaný účinok preto v čase podania dovolania nenastal a nemohol ostať ani zachovaný po 30. júni 2016 v zmysle § 470 ods. 2 C. s. p. Najvyššiemu súdu tak neostávalo iné, než dovolacie konanie podľa § 161 ods. 2 C. s. p. zastaviť.

9. O náhrade trov dovolacieho konania bolo potom rozhodnuté podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p., keď zastavenie dovolacieho konania procesne zavinila povinná, no oprávnenej preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.